



עת"א 43598/07/22 - אפיק טויבי, נגד מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

31 יולי 2022

עת"א 43598-07-22 טויבי(עציר) נ' שירות בתי הסוהר ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העותר

אפיק טויבי,

ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן

נגד

המשיבים

מדינת ישראל

2. שירות בתי הסוהר

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העותר הגיש עתירת אסיר במסגרתה הוא מלין נגד ההחלטה על העברתו מבית סוהר קישון לבית סוהר אחר מרוחק מהצפון (יצוין כי העתירה הוגשה נגד העברתו של העותר למתקן כליאה בדרום הארץ אך הסתבר שהעותר הועבר למתקן כליאה במרכז הארץ).

העותר הינו עצור פלילי עד תום ההליכים בהתאם להחלטת ביהמ"ש המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 49512-03-21 (בגין תפ"ח 22962-03-21 במסגרתו יוחסו לו עבירות של המתה בקלות דעת, שיבוש מהלכי משפט, איומים, מעשה פזיזות ורשלנות, מעשה מגונה, מעשה מגונה בכוח ותקיפת סתם). מוחזק במעצר החל מיום 19.02.21. מוגדר כטעון הגנה, ע"מ והתראה.

העותר טוען כי הינו עצור חיובי והתנהגותו הינה לשביעות רצון הממונים עליו. נטען כי אין סיבה להעבירו לבית מעצר אחר וכי מדובר בהפלייתו לרעה ביחס לאנשים המצויים עמו בתא והגיעו אחריו ויישארו בקישון. נטען כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה הגורמת לו לנזקים מאחר שבני משפחתו מתגוררים בצפון הארץ ויתקשו להגיע לבקרו. נטען כי מצבו הרפואי של אביו הינו בכי רע ולא יוכל לבקרו בבית מעצר מרוחק.

המשיב טוען כי בתאריך 26.07.22 החליט הגורם המוסמך - ועדת העברות ארצית - על העברת העותר מבית מעצר קישון לבית מעצר ת"א שבמחוז מרכז, זאת בשל חמ"ן שלילי ועדכני בעניינו. נטען כי לעותר אין זכות קנויה לשהות במעצר בבית מעצר מסוים וכי מדובר בעניין שמצוי במתחם שיקול הדעת של המשיב. על כף המאזניים עומדים מחד שיקולי נוחות העצור ומאידך שיקולים של שמירה על הסדר, הביטחון וחיי העצורים והאסירים. במקרה זה אפשרויות החזקתו של העותר הינן מוגבלות ביותר מאחר ומדובר בעציר המוגדר כטעון הגנה על רקע היותו שוטר לשעבר ובשל



המידע המודיעיני לא ניתן לאפשר המשך החזקתו בתא המיועד ללובשי מדים בבית מעצר קישון. שיבוץ אסירים ועצורים בבית סוהר הינה מלאכה המורכבת משיקולים רבים תוך בחינת כלל האסירים הקיימים ואלה המועמדים לשיבוץ, אינטרסים של האסיר ושמירה על הביטחון, כללי הסדר והמדרג הקיים בין בתי הסוהר. שיקולי נוחות בני משפחתו של העצור אינם משמשים בדרך כלל כשיקול רלבנטי. ההחלטה בעניינו של העותר התקבלה בהליך מנהלי תקין, משיקולים מקצועיים, ענייניים וראויים ומדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין העברתו של העותר מקישון למתקן כליאה במרכז הארץ, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

בכל הנוגע להחלטה בדבר קביעת מתקן הכליאה בו ישהה עצור או אסיר מסורה למשיב הסמכות ושיקול הדעת ורק במקרים חריגים יתערב ביהמ"ש בסמכויות שב"ס לעניין זה. למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של העצור, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר. ככלל, התערבות בתי המשפט בהחלטות גורמי שב"ס שהתקבלו על בסיס שיקולים מקצועיים ולאחר שנשקלו מכלול שיקולים ע"י גורמי המקצוע תעשה רק במקרים חריגים וקיצוניים [רע"ב 4033/22 פאיז אבו קרניאת נ' מדינת ישראל (24.7.2022)]; רע"ב 2007/18 יעקב יונתן נ' שירות בתי הסוהר (11.3.2018); רע"ב 8858/15 סיבוני נ' שב"ס (03.08.2016); רע"ב 2422/11 מוקדי נ' מדינת ישראל, (12.5.2011)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולעצור, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בעניינינו לא מצאתי בסיס לטענות העותר בדבר העברתו לכלא אחר ללא הצדקה. מהחומר המודיעיני שהוצג בפני ביהמ"ש עולה כי במהלך שהותו של העותר בקישון הוא צבר חמ"ן שלילי ועדכני, לדוגמא דו"ח ידיעה 4089726 ודו"ח ידיעה 4097957, המצביעים על כך שהעותר, ככל הנראה, אינו מבין את השלכות מעשיו. כמו כן, יש לקבל טענת המשיב כי מאחר שמדובר בעצור המוגדר כטעון הגנה והתראה ודרוש בעניינו תא מיוחד ללובשי מדים לשעבר, קיימים אילוצים שמגבילים את יכולתו של המשיב להתחשב בשיקולים כגון נוחות לעצור ולבני משפחתו.

לאור המפורט, לא ניתן לקבוע כי טענת המשיב בדבר חשש לפגיעה בביטחון ובסדר בבית הסוהר הינה בלתי סבירה. על כן, ומאחר שמדובר בשיקולים שנמצאים בליבת שיקול הדעת של המשיב, כגוף שאחראי על הביטחון והמשמעת בבתי הסוהר, הגוברים במקרה זה על שיקולי נוחות וזאת למרות מצבו הרפואי של אביו של העותר, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה לעניין העברתו של העותר לכלא במרכז הארץ.

נוסיף, בשולי האמור, כי ההחלטה שהתקבלה כעת, משיקולים סבירים וענייניים ובמסגרת סמכות שב"ס כדין, נמנית על אותן החלטות שלעולם אין בהן רכיב של סופיות. בהחלט יתכן שיווצרו בעתיד תנאים שיאפשרו את החזרת העותר למתקן כליאה בצפון. ראוי כי בקשת העותר ומשפחתו יעמדו לנגד עיני שב"ס גם בעתיד במובן זה שאם בעתיד תתאפשר העברתו למתקן כליאה בצפון הארץ כי אז תישקל שוב בקשת העותר ומשפחתו ותיבחן ע"י הגורמים המוסמכים בשב"ס.



למען הסר ספק אבהיר כי אין בהערת זו משום הבעת עמדה בכל הנוגע לבחינה שתבוצע, ככל שתבוצע, בעתיד וכאמור הסמכות לשקול ולהחליט בעניין זה מסורה לגורמי שב"ס המוסמכים.

בסיכומי של דבר, בנתונים שבפני ובשים לב לחמ"ן שהוצג לעיוני, לא מצאתי כי נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט. העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ב,
31 יולי 2022, בהעדר
הצדדים.
רון שפירא, נשיא